

גידי – אתה מתרחק מ...

והרבה שמחות, ומשהו השתבש כאילו –
אנחנו לא מבינים איך תוך דקה אתה איננו
ולא נפרדנו בכלל...

אני מאמינה שאתה מקבל על עצמך את גינת
גן העדן עם ציפורי גן-עדן עם שיח ביגונביליה
ועוצצים עם חלוקי-נחל וספסל לנוח.

בבנין גידול המשפחה תמצא רוחלה נחמה,
מוקפים חברים של הבנות והבנים, מוקפים
חברים כאן בקיבוץ - ותמשיכו לבקר, לחבק,
לנחם.

הייה שלום בינתיים גידי כהן... עד שיפגשו
כל נשמותינו הטהורות. איש אדמה שב
לאדמתו בביתו אשדות.

נורא עצוב
אפשר לבכות
וכבר להתגעגע

שרה'ה שרון

"אין דבר, אין דבר שלם יותר מלב שבור
וזועק יותר מן הדממה".... (רבי נחמן
מברסלב ונעמי שמר ז"ל).

ביום ענק לפני זריחה – בעצם ביום האהבה,
ט"ו באב, נסתיימה נשימתך, ונישמתך
מתמזגת עם אביך ואימך זכרונם לברכה.
גידי – בחור חזק בדעתו, הגיון בריא, דרך
חיים מחושבת, ברורה, עם שורשים חזקים
באדמה. גידי, בדרך סלולה ומפורשת – כאן
באשדות יעקב – שאימצה אותו ואת מיקי
אחיו יב"א ואת האמא ז"ל, בחום ואהבה,
וגם למשפחת בן דוד – לאסתר ויהודה ז"ל,
ולבני המשפחה, בעיקר ליאיר.

גידי שהיה במרכז העניינים בקיבוץ מתוך
בחירה אישית, כאיש שהיה לו חשוב לשנות,
להזיז דברים, לטעום מן הטבע והצבע שנתנו
לו אלוהים ומשפחתו. שהיה מעורב בכובד
ראש וברצינות גדולה. גידי שהיה קשוב
והקשיבו לו - למילותיו המתונות. בקול
סדוק קמעה, במבט צנוע, מושפל, בצחוק
ביישני וקצר. גידי ששיפץ לו בית חלומות עם
גינה מטופחת וצל העץ, עם שולחן לארח
חברים. המון חברים. ואת המשפחה:
המשפחה עם רוחלה, של רוחלה. גידי
שהקים עם רוחלה משפחה כל כך יפה, וקשר
עם ילדיו: תם ונטע רעי ושיר, קשר אהבה
גדול - לא יסף. בתוך הבית החם והאוהב נפל
צנח ו-מת... לא עוד.

דמות חזקה אתה גידי כאן בקיבוץ, אבל מי
שנפער חור בליבו ובור בעצבונו זו המשפחה
שלך, שנתנה לך משענת נעימה ויפה לחיים,
והיו יושבים איתך לטעום מן הזיתים שלך,
והתמרים וכוס הקפה והעוגה של רוחלה,
ומטעמים של שבת ותחושה של שלווה ונחת
עד...

משפחה קטנה – גידי ומיקי - שני אחים
שהקימו משפחה גדולה שידעו הרבה צחוק